

כ"ז באדר תשע"ח, 14.3.2018

גיליון מס' 601

פרשת ויקרא

איה מקום כבוד

מאת הרב אסי בלונק

ויקרא אל-משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם... (ויקרא א, א-ב)

הפסוקים הפותחים את ספר ויקרא פותרים מתח גדול. תכלית המשכן היא ההתגלות, המשך מעמד הר סיני, מקום לדיבור של ה' עם משה עבור העם.

ספר שמות מסתיים במתח גדול: ויכס הענן את אהל מועד וכבוד ה' מלא את המשכן ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד ה' מלא את המשכן (שמות ב, לד-לה).

במשכן יש שכינה אבל משה לא יכול להיכנס, ואם כן – אין אפשרות לדיבור. וברוך ה' מתחיל ספר ויקרא והדיבור מתחדש, דיבור שמכוון לעם ישראל - "דבר אל בני ישראל".

ספר ויקרא ממשיך את מגמת סופו של ספר שמות. בספר שמות תוארה בניית המשכן ובספר ויקרא מתוארת עבודת הכוהנים במשכן. אחרי שנוצר המקום הקדוש, התורה מסבירה מה עושים שם.

ואף אם בפרשיות יתרו ומשפטים התורה תיארה ברית עם הקב"ה שעוסקת בכל תחומי החיים של האדם, דומה שהחצי השני של ספר שמות וספר ויקרא עוסקים בברית שקשורה למשכן, לכהונה, ולמקום מקודש בלבד.

אין ספק שלמקום המקודש שמור מקום של כבוד, אך יתכן והוא משמש כאמצעי גם לדבר מה נוסף.

הרמב"ן בתחילת ספר ויקרא מבאר את עניין הקורבנות כך: "כי בעבור שמעשי בני אדם נגמרים במחשבה ובדבור ובמעשה, ציווה השם כי כאשר יחטא יביא קורבן, יסמוך ידיו עליו כנגד המעשה, ויתוודה בפיו כנגד הדבור, וישרוף באש הקרב והכליות שהם כלי המחשבה והתאוה, והכרעים כנגד ידיו ורגליו של אדם העושים כל מלאכתו, ויזרוק הדם על המזבח כנגד דמו בנפשו, כדי שיחשוב אדם בעשותו כל אלה כי חטא לאלוהיו בגופו ובנפשו, וראוי לו שישפך דמו וישרף גופו לולא חסד הבורא שלקח ממנו תמורה וכפר הקורבן הזה שיהא דמו תחת דמו".

אדם חי את חייו בעולם. לעיתים הוא מקלקל, וכאשר חל קלקול שכזה הוא נדרש להתכנס בתוך עולם המקדש, לעשות את חשבון הנפש באופן נוקב, ולתקן. אדם מגיע למקדש כדי לקדש את חייו, את מעשיו שנעשים לא בתוך

המקדש, אלא מחוצה לו. הקרבן- כמעשה חסד של הקב"ה, מאפשר לאדם לחזור אל חייו ולתקן אותם. מה קורה ביום שאחרי הקרבן? האדם חוזר אל המציאות, ומתוך זיכרון החוויה שחווה במקדש – יחיה חיים יותר מתוקנים.

ואולי גם בספר שמות הציווי על המשכן מלמד בדיוק אותו דבר, כלשונו של הרמב"ן שם (שמות כ"ה ב'): "וסוד המשכן הוא, שיהיה הכבוד אשר שכן על הר סיני שוכן עליו בנסתר... והיה במשכן תמיד עם ישראל הכבוד שנראה להם בהר סיני. ובבא משה היה אליו הדבור אשר נדבר לו בהר סיני". במשכן ימשך הדיבור שהיה בהר סיני, דיבור הכולל את כל תחומי חייו של האדם מישראל, ולא רק את התנהגותו במקום הקדוש ובזמנים הקדושים.

מי שרוצה לזכות לחיים של קדושה כפי שהתורה מציעה לנו, לא יכול לחפש את הקדושה רק במקומות הקדושים ובזמנים הקדושים. הקדושה יכולה להימצא בכל מרחבי חיינו, אם רק נקדש אותם.

עם ישראל זוכה להתגלות בהר סיני- על מנת לממש אותה בכל מרחבי חייו. משה ממשיך לשמוע את דבר ה' ולספר לנו אותו על מנת שדבר ה' יתממש יום יום, בכל מקום.

אחרי כמה שנים בתפקיד רב בקיבוץ אני יכול להגיד שהזמן שבו יש הכי פחות צורך ברב הוא השבת, והמקום שבו תפקיד הרב הוא הכי פחות משמעותי הוא בית הכנסת.

אם תפקיד הרב (וכל אדם מישראל) הוא להרבות קדושה בעולם- כדאי לעשות מאמצים להוסיף קדושה במקומות בהם היא חסרה יותר.

הרב אסי בלנק. תושב עין הנצי"ב. נשוי לשולי אב לשישה. ראש מדרשת נטע – בית שאן. שלוחת מדרשת עין הנצי"ב.

דף פרשת שבוע של הקיבוץ הדתי מופיע באתר הקיבוץ הדתי: www.kdati.org.il
כדי לקבל את הדף כל שבוע בדואר אלקטרוני, יש לשלוח הודעה אל: webmaster@kdati.org.il
ולרשום [unsubscribe](mailto:unsubscribe@kdati.org.il) בשורת הנושא. כדי להפסיק, יש לכתוב [unsubscribe](mailto:unsubscribe@kdati.org.il) בשורת הנושא.
תגובות למאמרים וכן הצעות לכתוב מאמרים, יש לשלוח אל: amudim@kdati.org.il